

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Salvatore Barbagallo*

Atbildētājs: *Agenzia Entrate Ufficio Latina*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai spriedums lietā C-207/04 ⁽¹⁾ ir interpretējams tādējādi, ka tas nozīmē, ka Itālijas likumdevējam bija jāattiecinā uz vīriešiem izdevīgākais vecuma ierobežojums, kas tiek attiecināts uz sievietēm?
- 2) Vai šajā gadījumā ir jāuzskata, ka nodokļa likme, kas veido pusi no *TFR* [*tassazione del trattamento di fine rapporto* — nodoklis, kas piemērojams sakarā ar darba attiecību izbeigšanu] ir attiecināms uz summām, kuras kā pabalstu par brīvprātīgu darba attiecību izbeigšanu saņēmuši vīrieši, kuri ir 50 gadus veci?
- 3) Vai, ņemot vērā to, ka maksājumi, ko veicis nodokļa maksātājs, maksājot fizisku personu ienākuma nodokli (*IRPEF*), neveido daļu no algas, jo tos neveic darba devējs saistībā ar darba attiecībām, un ņemot vērā to, ka darba devēja veicinot šajam maksājumam, kurš tiek samaksāts darbiniekam, nav algas raksturiezīmes, var attiecināt dažādus vecuma ierobežojumus, proti, darba ņēmējam sievietēm — 50 gadu vecumu un darba ņēmējiem vīriešiem — 55 gadu vecumu, kas tika atzīts par pretēju Kopienas tiesībām, ir saderīgs ar Kopienas tiesībām, tā kā Direktīva 79/7 ⁽²⁾ atļauj dalībvalstīm paturēt spēkā dažādus pensionēšanās vecumus?
- 4) Vai Kopienas tiesības (Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK ⁽³⁾), kas aizliedz dzimumu diskrimināciju) ir jāinterpretē tādējādi, ka tās aizliedz piemērot lietā, kuru izskatījis Tiesa, apspriestās valsts tiesību normas, kā rezultātā valsts tiesību norma (17. pants, tagad Republikas Prezidenta dekrēta Nr. 917/86 19. panta 4.a punkts) ir jāuzskata par nesaderīgu ar Kopienas tiesībām?

⁽¹⁾ Krājums, I-7453. lpp.

⁽²⁾ OV L 6, 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 39, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Commissione tributaria provinciale di Latina* (Itālija) 2007. gada 5. marta rīkojumu — *Michele Ciampi/Agenzia Entrate Ufficio Latina*

(Lieta C-131/07)

(2007/C 117/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Latina

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Michele Ciampi*

Atbildētājs: *Agenzia Entrate Ufficio Latina*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai spriedums lietā C-207/04 ⁽¹⁾ ir interpretējams tādējādi, ka tas nozīmē, ka Itālijas likumdevējam bija jāattiecinā uz vīriešiem izdevīgākais vecuma ierobežojums, kas tiek attiecināts uz sievietēm?
- 2) Vai šajā gadījumā ir jāuzskata, ka nodokļa likme, kas veido pusi no *TFR* [*tassazione del trattamento di fine rapporto* — nodoklis, kas piemērojams sakarā ar darba attiecību izbeigšanu] ir attiecināms uz summām, kuras kā pabalstu par brīvprātīgu darba attiecību izbeigšanu saņēmuši vīrieši, kuri ir 50 gadus veci?
- 3) Vai, ņemot vērā to, ka maksājumi, ko veicis nodokļa maksātājs, maksājot fizisku personu ienākuma nodokli (*IRPEF*), neveido daļu no algas, jo tos neveic darba devējs saistībā ar darba attiecībām, un ņemot vērā to, ka darba devēja veicinot šajam maksājumam, kurš tiek samaksāts darbiniekam, nav algas raksturiezīmes, var attiecināt dažādus vecuma ierobežojumus, proti, darba ņēmējam sievietēm — 50 gadu vecumu un darba ņēmējiem vīriešiem — 55 gadu vecumu, kas tika atzīts par pretēju Kopienas tiesībām, ir saderīgs ar Kopienas tiesībām, tā kā Direktīva 79/7 ⁽²⁾ atļauj dalībvalstīm paturēt spēkā dažādus pensionēšanās vecumus?
- 4) Vai Kopienas tiesības (Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK ⁽³⁾), kas aizliedz dzimumu diskrimināciju) ir jāinterpretē tādējādi, ka tās aizliedz piemērot lietā, kuru izskatījis Tiesa, apspriestās valsts tiesību normas, kā rezultātā valsts tiesību norma (17. pants, tagad Republikas Prezidenta dekrēta Nr. 917/86 19. panta 4.a punkts) ir jāuzskata par nesaderīgu ar Kopienas tiesībām?

⁽¹⁾ Krājums, I-7453.

⁽²⁾ OV L 6, 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 39, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Rechtbank van koophandel Brussel* (Beļģija) 2007. gada 5. marta rīkojumu — *Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV/Andacon NV*

(Lieta C-132/07)

(2007/C 117/17)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van koophandel Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV*

Atbildētājs: *Andacon NV*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 1891/04 ⁽¹⁾ 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajām muitas iestādēm vai kompetentajai muitas iestādei ir aizliegts izdot paziņojumus saskaņā ar Regulas Nr. 1383/03 9. panta 2. punktu un veikt (uzdot veikt) izmeklēšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1383/03 ⁽²⁾ 9. panta 3. punkta 2. daļu tikmēr, kamēr pirms 2004. gada 1. jūlija iesniegtais pieprasījums muitas dienestiem rīkoties netiek papildināts ar Regulas Nr. 1383/03 6. pantā minēto paskaidrojumu? Vai šis paskaidrojums, citiem vārdiem, ir formāls pieprasījuma rīkoties tālākas iedarbības priekšnosacījums?
- 2) Vai Regulas Nr. 1383/03 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to Antverpenes muitas iestādei tika dota iespēja preču zīmes īpašnieci demonstrēt sešus preču paraugus, lai varētu noteikt, vai runa ir par viltotām precēm, atkarībā no tā, vai šī parauga publiskošana ir pielīdzināma pamatīgai pārbaudei Regulas Nr. 1383/03 9. panta 3. punkta 2. daļas izpratnē, pieļaujot precīzi kontrolēt preču izcelsmi un izvešanas vietu, vai arī tā ir pielīdzināma izņemtā parauga pamatīgai tehniskai analīzei Regulas Nr. 1383/03 9. panta 3. punkta pēdējā teikuma izpratnē? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, tad, vai šai demonstrēšanai ir jānorisinās Regulas 4. panta 1. punktā noteiktajā termiņā 3 darba dienu laikā?
- 3) Vai ar Regulu Nr. 1383/03 aizliedz to, ka Beļģijas muitas amatpersonas informāciju, kas tika iegūta Regulas izpildes ietvaros, izņemot tās tālāk nodošanu ar Regulā minēto kanālu starpniecību — tostarp domājot Regulas 9. panta 2. punktu un 3. punkta 2. daļu, piemēram, nodod tālāk Beļģijas tiesas norīkotās liecinieku nopratināšanas ietvaros vai iesniedzot izrakstus?
- 4) Vai ar Regulu Nr. 1383/03 nesaderīgi ir tas, ka informācija, kas — piemērojot Regulas 4. panta 2. punktu (skat. 2. jautājumu) un 9. panta 2. un 3. punktu, kas nav 9. panta 3. punkta 1. daļā minētā informācija, vai kura tika pieprasīta, pamatojoties uz Beļģijas tiesas rīkojumu, veicot liecinieku nopratināšanu vai iesniedzot izrakstus (skat. 3. jautājumu), — tiek izmantota tiesvedības ietvaros, kuras mērķis nav konstatēta preču viltošanu, piemēram, paralēlās ieviešanas apkarošanas procedūras ietvaros?

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1891/2004, ar ko paredz piemērošanas noteikumus ar ko paredz piemērošanas noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (OV L 328, 16. lpp.).

⁽²⁾ OV L 196, 2.8.2003, 7. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 6. martā ierosinājusi Raiffeisen Zentralbank Österreich AG par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. decembra spriedumu apvienotajās lietās no T-259/02 līdz T-264/02 un T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG u.c./Eiropas Kopienu Komisija, kas attiecas uz lietu T-259/02

(Lieta C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (pārstāvji — S. Völcker un G. Terhorst, advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-259/02 — T-264/02 un T-271/02 ⁽¹⁾, daļā, kurā ir noraidīta RZB prasība;
- atcelt Komisijas 2002. gada 11. jūnija Lēmuma ((C2002) 2091 galīgā redakcija) 3. punktu daļā, kas attiecas uz RZB;
- pakārtoti — atbilstoši Tiesas vērtējumam samazināt naudas sodu, kas RZB ir uzlikts apstrīdētā lēmuma 3. punktā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pieņemot, ka vienīgi no tā, ka banku apsprendes notiek dalībvalsts teritorijā, Komisija var secināt, ka tās var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi EKL 81. pantu.

Pirmās instances tiesa, pieļaujot tiesību kļūdu, banku apsprendes uzskatīja par "īpaši smagu pārkāpumu" naudas sodu aprēķināšanas vadlīniju nozīmē. Tā ir nepareizi piemērojusi vadlīnijās minētos pārkāpuma smaguma kritērijus (pārkāpuma būtība, konkrētās sekas tirgū, attiecīgā tirgus teritorijas apmērs), nav ņēmusi vērā Komisijas vajāšanas pasākumu selektivitāti un noslēgumā nav veikusi tās prasīto visu viedokļu kopējo izvērtēšanu.